

stok for Størrelsen af den Bonus, der skal udstedes, hvorimod det ikke har været Hensigten paa nogen Maade derigennem at give et Bidrag til Løsningen af det andet store Spørgsmaal, nemlig om Statens Stilling til Reservefonden. Dette Spørgsmaal vil med Hensyn til sin Afgørelse være stillet lige saa frit, efter at denne Lov maatte være ført igennem, som det har været før den Tid. — Der har været Samraad med det ærede Udvalg om nogle Punkter, som ere omtalte i Udvalgsbetænkningen, idet nemlig Udvalget har været enigt om at opfordre Regeringen til at tage Udarbejdelsen af en almindelig Lov tilsigtende Kontrol- og Sikkerhedsbestemmelser over for alle her i Landet virkende Forsikringselskaber under Overvejelse. Dette Spørgsmaal har været under Overvejelse i Ministeriet tidligere, ogsaa i den Tid, jeg har været Medlem af det. Det blev rejst for en 3—4 Aar siden, og man tog da fat paa Sagen, men jeg skal indrømme, at den døde hen igen. Nu skal Spørgsmaalet blive taget op igen til Overvejelse, og vi skulle søge at faa den Mangel, der utvivlsomt er i vor Lovgivning med Hensyn til dette Punkt, afhjulpen i en nogenlunde nær Fremtid. Naar vi saa komme ind paa Spørgsmaalet om en saadan Lovgivning, som her er Tale om, vil der tillige være Lejlighed til at komme ind paa et andet Spørgsmaal, som har været gjort til Genstand for Omtale i Udvalget, nemlig om Tilvejebringelse af større Lighed i Vilkaarene for de forskellige Livsforsikringsanstalter med Hensyn til Stempelfrihed, Eksekutionsfrihed og lettere Mortifikationsbestemmelser. I Henseende til Begunstigelse her har Statsanstalten til Dato staaet ene, men naar vi komme ind paa Spørgsmaalet om de private Livsforsikringsanstalters Stilling her i Landet og paa om muligt at underkaste dem kontrolerende Bestemmelser samt Betingelser for deres Oprettelse, vil der tillige kunne blive Tale om at tage op til Overvejelse, om det vil være rigtigt, at Statsanstalten her staaer med en saadan Begunstigelse, som de private Anstalter ikke have. Med disse Ord skal jeg altsaa anbefale samtlige de stillede Ændringsforslag og Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Bramsen: Jeg har begæret Ordet for først at understrege den højtærede Ministers Udtalelse om, at ved den begrænsede Varighed af denne Bonuslov er i meget væsentlige Henseender det ved Lovfor-

slaget Fremsættelse tilsigtede Maal blevet forfejlet. Jeg kan vel gaa ind paa de Betragtninger, der ligge til Grund for det Forslag af Udvalget, der er stillet, og som altsaa nu, om end noget modstridende, er tiltraadt af den højtærede Finansminister. Men jeg har dog ment, at det ikke er ganske uden Betydning her at gøre opmærksom paa, at det Vaaben, som man havde ønsket ved Lovforslagets Forelæggelse at give Statsanstalten i Hænde til at kunne optage Konkurrencen fuldt ud, ikke nærmest med den indenlandske, men især med den udenlandske Forsikringsvirksomhed, dette Vaaben har man for en ikke ringe Del slaaet Anstalten ud af Haanden ved den Ændring, som her er foretaget, og som der vel altsaa nu under de givne Forhold ikke er noget at stille op imod. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som den højtærede Minister dvælede ved i Slutningen af sit Foredrag, Spørgsmaalet om en Forsikringslovgivning her i Landet, forstod jeg Udvalgets Betænkning, som jo er den, den højtærede Minister støttede sig til, saaledes, at det drejer sig om en Ordning ad Lovgivningsvejen af de *offentlige* Forhold paa Forsikringsvæsenets Omraade, i alt Fald i alt væsentligt, saaledes at der kun kunde blive Tale om rent undtagelsesvis i en saadan Lov at komme ind paa det privatretlige Omraade, altsaa Forsikringskontrakterne, Kontraktsforholdet, gennem Lov. Jeg maa dertil sige, at jeg i høj Grad glædede mig ved, ikke blot at Udvalget har ført dette Spørgsmaal frem, men ogsaa over Finansministerens Udtalelse om, at han paa ny skal tage dette Spørgsmaal op, og at han haaber at bringe det til en Afgørelse. Og jeg kan oplyse den højtærede Minister om, at han vil have en Opmuntring i saa Henseende i den Omstændighed, at det ikke blot er det forsikrede Publikum, der vil sætte Pris paa, at en saadan Lovgivningsopgave bliver taget op, men det er ogsaa Forsikringselskaberne selv og det saavel de indenlandske som de udenlandske Forsikringselskaber. Man tænker jo ikke, at der skulde paa-tænkes nogen prohibitiv Lovgivning, thi en saadan vilde naturligvis under ingen Omstændigheder være velkommen. Men man tænker paa en Ordning af Forholdene paa en saadan Maade, at den solide og alvorlige Assurandør kan drage den Fordeel af en saadan Lovgivning, som han er berettiget til over for den mindre samvittighedsfulde eller endog samvittighedsløse — thi saadanne kan man ogsaa enkeltvis paapege herhjemme. Jeg mener, at